

desastrosament adv. D'una manera desastrosa.

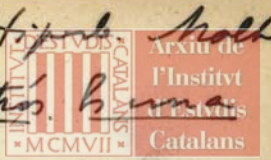
desatansament m. Acció d'atansar o d'atansar-se; l'efecte desatansar v. tr. Separar (una cosa o persona) d'allò a què està atansada

desatapeïment m. Acció ^{de desatapeïr} ~~de desatapeïr~~ o de desatapeïr-se; l'efecte

desatapeïr v. tr. fer cessar d'inter atapeït | Pron. Cessar d'inter atapeït

desatemptor?

Oh, nit desastrosa! | Hipòcrita molt dolent. Un viatge desastros h una comèdia desastrosa | Dit també del que fa coses desastroses: h un autor desastros.

desastruc -uga adj. Malastruc.

desatacar v. tr. Separar (alguna cosa) d'allò a què està atacada || Breure (d'una arma de foc, d'una banyuda) allò amb què ha estat atacada la càrrega.

desatenció f. Mancament a les atencions, consideracions, respecte, etc. deputs a una persona.

desaite cast.